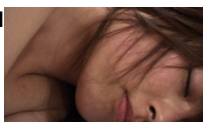

Skrivet av Katia Miroff
2009-10-28 kl. 00:00

Mångbottnade verklighetsskildringar

Fotografi NU: 2009 -Small Parts of the World

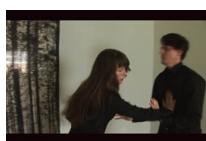

Medverkande konstnärer: Erik Aalto, Tobias Andersson, Rune Andersson, Petra Bauer, Johanna Billing, Loulou Cherinet, Love Enqvist, Juan-Pedro Fabra, Saskia Holmkvist, Conny Karlsson, Runo, Langomarsino, Jesper Nordahl, Annette Krauss, Anna Ådahl. Centrum för fotografi, Stockholm

Under den något otympliga titeln "Biennalen Fotografi Video: NU 2009 - Small Parts of the World" samlar Centrum för fotografi videoverk av några av landets unga men relativt väletablerade konstnärer. Vissa av dem har film som sitt huvudsakliga arbetssätt, som Loulou Cherinet, andra sysslar mer med stillbild, som Juan-Pedro Fabra. Vissa, som Anna Ådahl och Erik Aalto, använder i sina konstnärskap en mängd olika tekniker. Något som kunde varit tydligare är skälen till att utställningen består uteslutande av videoverk, speciellt som utrymmet är begränsat och filmernas ljud oundvikligt inkräktar på varandra.

Kanske har valet av medium sin förklaring i ansatsen att visa "samhällsorienterade och politiska frågeställningar" inom det som i utställningstexten kallas "lens-based media". Uppdelningen mellan å ena sidan personligt och poetiskt och å andra sidan politiskt och kritiskt när det gäller konst hänger ibland samman med föreställningen om film som dokumentärt och engagerat och konstfoto som snyggt, dyrt och världsfrånvänt. Det renodlat dokumentära finns även på denna utställning, exempelvis i form av intervjufilmer, men är blandat med iscensättningar och ifrågasättanden av verklighetsskildringens premisser.

□ *All the things I need to learn* av Petra Bauer och Annette Krauss handlar om oskrivna regler och kriterier för att anses normal i dagens svenska samhälle. Verket har beröringspunkter med både psykoanalys och journalistik, i sökandet efter problemets kärna och i försöken att göra ett avslöjande. Vad man vill hitta är ibland alltför tydligt och man stannar då vid konstaterandet att det finns två sidor av problemet och att det finns exkluderande normer. Till exempel är det klichéartat när den skoltrötta tonåringen pratar om normen, det är den som säger att alla ska vara likadana. Det som i bästa fall utmärker konstnärligt undersökande är att man inte alls vet vad man letar efter. Det som uppstår mer slumpmässigt är också i detta verk det mest minnesvärda, som den träiga hyggligheten hos simläraren som tycker alla borde kunna simma.

Skrivet av Katia Miroff
2009-10-28 kl. 00:00

Att säga något väsentligt om hur strukturerna ser ut kräver kanske mer finmaskiga nät, sådana man hittar hos Loulou Cherinet. Filmerna *Spotted Women 1:1* och *1:2* visar projicerat på två stora dukar bredvid varandra en grupp etiopiska män som målar av en sovande etiopisk kvinna och en grupp japanska män som betraktar en japansk sovande kvinna. Cherinet vet att man inte får reda på något om man inte går ut på minerad mark. Här finns ömhet och kamratskap, och skilt från dessa ett erotiskt stråk. Ett alldagligt men komplext hot framträder och bildar verkets kritiska kärna. Kritiken är nära bunden till skönheten och den täta känslomässiga densiteten, något som gör det hela starkare och mer förfinat.

Anna Ådahls verk *In Dependence* gör inte anspråk på att vara dokumentärt utan är dramatiserat, rentav teatralt i den bästa bemärkelsen. Jag läser i utställningstexten att verket genom att undersöka en konfrontation två människor emellan i förlängningen undersöker individens förhållande till folkmassan. Eftersom jag inte vet vad "folkmassan" syftar på nöjer jag mig med att dras in i det danslika spel som iscensätts av skådespelarna Elin Klinga och David Mjönes. Suggestivt manar det fram en betydelsenivå där man inte kan avgöra om kroppen tillhör skådespelaren eller den fiktiva karaktären. Kroppen, dess rörelser och åtbörder, framstår som det enda väsentliga och gör distinktionen mellan skådespelare och karaktär onödig.

De bästa verken i denna samling gör det inte enkelt för sig utan visar fördelen med närma sig även verkliga, politiska problem med mångbottande och komplexa frågeställningar.

Katia Miroff

Skrivet av Katia Miroff
2009-10-28 kl. 00:00
